

Bijlagen 2009
17 november 2009
nr. 44/5
reg.nr. INT-09-000799

Agendapunt: 15

Voorstel tot het vaststellen van de Verordening
antidiscriminatievoorziening Oldenzaal 2010

Aan de gemeenteraad

De Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen zorgt ervoor dat alle inwoners toegang hebben tot onafhankelijke bijstand bij klachten op het gebied van discriminatie en dat deze klachten geregistreerd worden. Gemeenten zijn in het kader van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen verplicht tot het in stand houden van een antidiscriminatievoorziening met de taken: onafhankelijke bijstand en registratie van klachten. De gemeente Oldenzaal kent al meerdere jaren een meldpunt Discriminatie dat is ondergebracht bij Impuls aan de Hooge Lucht 1.

In het kader van de Aanwijzing Discriminatie van het Openbaar Ministerie worden er samenwerkingsafspraken tussen Regiopolitie Twente (en IJsselland), Openbaar Ministerie arrondissementsparket Almelo (en Zwolle), gemeenten en Artikel 1 Overijssel vastgelegd.

Vooruitlopend op de wet heeft ons college op 11 november 2008 besloten om een samenwerkingsovereenkomst aan te gaan met de andere Twentse gemeenten, waarbij is vastgelegd dat de uitvoering van de wettelijke taken gezamenlijk wordt ondergebracht bij Artikel 1 Overijssel. Het college heeft het voornemen deze samenwerkingsovereenkomst te continueren.

Oldenzaal, 11 december 2009

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris,

de burgemeester,

H.W. van Rinsum

F.T.J.M. Backhuijs

De raad van de gemeente Oldenzaal;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 17 november 2009, nr. 44/5, reg.nr. INT-09-00799;

gelet op artikel 2, lid 2, van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen;

b e s l u i t :

vast te stellen de Verordening antidiscriminatievoorziening Oldenzaal 2010

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. Wet: de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen;
2. Besluit: het Besluit gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen;
3. Antidiscriminatievoorziening: antidiscriminatievoorziening als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen;
4. Klacht: klacht bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, van de wet;
5. Klachtbehandelaar: klachtbehandelaar als bedoeld in artikel 1 van het besluit;
6. Klager: klager als bedoeld in artikel 1 van het besluit;
7. Ingezetene: ingezetene als bedoeld in artikel 2 van de Gemeentewet.

Artikel 2 Zorgplicht college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders biedt de ingezetenen toegang tot een antidiscriminatievoorziening.

Artikel 3 Inrichting antidiscriminatievoorziening

1. Bij de inrichting van de antidiscriminatievoorziening worden in ieder geval de deskundigheid van klachtbehandelaars en de toegankelijkheid van de voorziening gewaarborgd.
2. De antidiscriminatievoorziening draagt er zorg voor dat de klachtbehandelaars voldoen aan de voor klachtenbehandeling vereiste deskundigheid en biedt de klachtbehandelaars de mogelijkheid hun deskundigheid te onderhouden en verder te ontwikkelen.
3. De klager heeft in ieder geval de mogelijkheid om een klacht te melden:
 - a. per post;
 - b. per e-mail;
 - c. telefonisch;
 - d. op een door de gemeente beschikbaar gestelde locatie als bedoeld in artikel 5 van deze verordening.

Artikel 4 Protocol klachtenbehandeling

Het protocol voor de behandeling van klachten bedoeld in artikel 6 van het besluit regelt in ieder geval:

1. de afdoeningstermijn van klachten;
2. de wijze van afdoening van klachten;
3. de registratie van klachten.

Artikel 5 Laagdrempeligheid antidiscriminatievoorziening

1. Ingezetenen worden in de gelegenheid gesteld een klacht in hun directe leefomgeving te melden.
2. Het college regelt dat melding op locatie in de gemeente kan plaatsvinden.
3. Het college draagt zorg voor de deskundigheid van de medewerkers die deze meldingen op adequate manier opnemen en doorverwijzen.
4. Klager wordt door de medewerkers doorgeleid naar de antidiscriminatievoorziening.

Artikel 6 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2010.

Artikel 7 Citeertitel

Deze verordening kan aangehaald worden als: Verordening antidiscriminatievoorziening Oldenzaal 2010.

Vastgesteld in de openbare vergadering van 17 december 2009,

de griffier,

J.H. Brokers

de voorzitter,

F.T.J.M. Backhuijs

Toelichting behorende bij Verordening Antidiscriminatievoorziening Oldenzaal 2010
(vastgesteld bij besluit van de raad van 17 december 2009, nr. 364)

ALGEMEEN

Artikel 1 van de wet legt het college van burgemeester en wethouders op om toegang te bieden tot een antidiscriminatievoorziening. Zie ook de toelichting bij artikel 2 van deze verordening. In artikel 2, tweede lid, van de wet wordt opgedragen dat de gemeenteraad "met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet bij verordening regels vaststelt over de inrichting van de antidiscriminatievoorziening, bedoeld in artikel 1, en de uitvoering van de taak, bedoeld in het eerste lid, onder a". De wet is nader ingevuld in een Algemene Maatregel van Bestuur vastgesteld op 16 september 2009, het Besluit gemeentelijke antidiscriminatievoorziening. Nu veel van de nadere invulling die de wet behoeft is geregeld in het besluit, kan deze verordening beknopt blijven.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Deze bepaling behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Zoals in het algemene deel van deze toelichting al aangegeven, is deze zorgplicht opgenomen in artikel 1 van de wet. In wetstechnische zin is het dan ook niet noodzakelijk om deze hier te herhalen. Er is voor gekozen om dat wel te doen, nu deze zorgplicht zozeer de kern van deze regelgeving uitmaakt, dat het opnemen ervan sterk bijdraagt aan de begrijpelijkheid van deze verordening.

Artikel 3

Met deze bepaling wordt nader invulling gegeven aan artikel 3 van het besluit, dat luidt: "Bij de inrichting van de antidiscriminatievoorziening worden in ieder geval de deskundigheid van de klachtbehandelaars en de toegankelijkheid van de antidiscriminatievoorziening gewaarborgd". Ook op de verantwoordelijkheid met de omgang met gegevens zal worden toegezien. Er is gekozen voor een minimale invulling om gemeenten en antidiscriminatievoorziening alle ruimte te geven voor maatwerk.

De antidiscriminatievoorziening dient aan te geven of ze beschikt over een opleidingprotocol waar klachtbehandelaars gebruik van kunnen maken. Ook moet worden aangegeven hoe vaak van behandelaars wordt verwacht aan een opleiding deel te nemen. Het landelijke expertisebureau van Artikel 1 kan de opleidingen en cursussen verzorgen.

De gemeente draagt er zorg voor dat de burger zich zowel fysiek als niet-fysiek kan melden.

De mogelijkheid om zich fysiek op locatie te kunnen melden, betekent tevens dat een burger redelijkerwijs op de hoogte kan zijn waar hij of zij terecht kan om te melden. De gemeente draagt zorg voor de aanwezigheid van een locatie. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een bestaande balie (zie ook de toelichting bij artikel 5). Uiteraard kan ook worden afgesproken dat de antidiscriminatievoorziening op locatie aanwezig is, zodat klachten direct bij de voorziening kunnen worden ingediend.

Bij niet-fysiek wordt verstaan dat de mogelijkheid bestaat voor de burger via sms, telefoon (0900 landelijk en 0900 ADV), brief of e-mail om de klacht te melden of in te dienen.

Ook hier geldt dat op de gemeente een zorgplicht rust om ervoor zorg te dragen dat burgers kennis kunnen nemen van deze mogelijkheden.

Artikel 4

Met deze bepaling wordt invulling gegeven aan artikel 6 van het besluit dat luidt: "De antidiscriminatievoorziening heeft een protocol voor de behandeling van klachten". Daarbij is gekozen voor een minimale invulling om gemeenten en antidiscriminatievoorziening alle ruimte te geven voor maatwerk.

Artikel 5

De wet vermeldt dat de antidiscriminatievoorziening zich in de leefomgeving van burgers moet bevinden. De memorie van toelichting geeft aan dat het gemeenten vrij staat om daar op een praktische wijze invulling aan te geven. De voorziening hoeft dan ook niet in de gemeente zelf aanwezig te zijn. Een gemeente kan zich bijvoorbeeld aansluiten bij een (bestaande) regionale antidiscriminatievoorziening. Ook kan de gemeente aansluiting zoeken bij het regionaal discriminatieoverleg (RDO) waar politie, openbaar ministerie en antidiscriminatievoorzieningen overleg voeren over discriminatie incidenten en deze in zaaksoverzichten opnemen. Als een regionale antidiscriminatievoorziening geen eigen loket in de gemeente heeft, kan voor de nodige laagdrempeligheid worden gezorgd door een doorverwijsfunctie of meldpunt te creëren bij bestaande gemeentelijke voorzieningen, zoals bijvoorbeeld een loket burgerzaken, slachtofferhulp of WMO-loket.

Een gemeente kan er ook voor kiezen deze toegang een meer inhoudelijk karakter te geven door een eigen frontoffice in te richten. Daarbij moet het voor klagers ondubbelzinnig duidelijk zijn dat een gemeentelijk loket een luisterend oor en de nodige deskundigheid kan bieden, maar dat het zijn taak is om de klager door te geleiden naar de antidiscriminatievoorziening. In de wet is uitdrukkelijk aangegeven dat de antidiscriminatievoorziening onafhankelijk is en op geen enkele wijze onder het gezag van de (gemeentelijke) overheid kan vallen. Het gemeentelijk loket kan dan ook op geen enkele manier in de plaats treden van de antidiscriminatievoorziening.

Vereisten voor de frontoffice zijn:

- Een loket gefaciliteerd door de gemeente dan wel een gemeenteloket waar klager een klacht kan melden, een luisterend oor kan vinden en professioneel kan worden doorverwezen naar de antidiscriminatievoorziening.
- Een loketmedewerker dient inzicht te hebben in de materie.
- De positie als doorgeefluik moet helder zijn.

Vereisten voor de backoffice:

- Deze worden opgenomen in de subsidieregeling tussen gemeenten en antidiscriminatievoorzieningen

Artikel 6

Deze bepaling behoeft geen toelichting.

Artikel 7

Deze bepaling behoeft geen toelichting.